

per l'ajuntament, escombrant els carrers. Els primers 4 anys ho fa a "tongades" i els 3 últims és fixe a la plantilla. El mes d'abril d'aquest any s'ha retirat definitivament, encara que com ell diu "no puc estar sense fer res i de tan en quant encara faig alguna cosa".

"TREBALLÀVEM DISSAPTES I DIUMENGES..."

-Recordeu alguna cosa del vostre pare?

Sí, recordo que anàven a buscar als senyors a l'estació d'Hostalric i els portàven al damunt d'una cadira a les espatlles entre vuit homes. Això, però, fa molts anys. El pare sempre havia anat a bosc.

-Treballàveu sempre per els voltants de Sant Hilari?

No. Gairabé sempre estàvem fora de casa durant 15 dies o aixís, treballàvem dissaptes i diumenges, no teníem festes. Dormíem a dins la barraca que nosaltres mateixos ens feiem amb estelles de roder. Jo havia anat al Montnegre a peu, amb el fato i sense macho.

-Quin horari feieu?

No seguíem pas el rellotge. Treballàvem de clar a clar. Ens pagaven a 6 pts. el jornal.

-Us ha passat mai alguna cosa al bosc, algún accident...?

No, mai he estat malalt ni m'ha passat res. Inclús ara estic bé de salut, puc menjar de tot, puc beure vi....

"ENCARA NO SÉ COM SOMS VIUS"

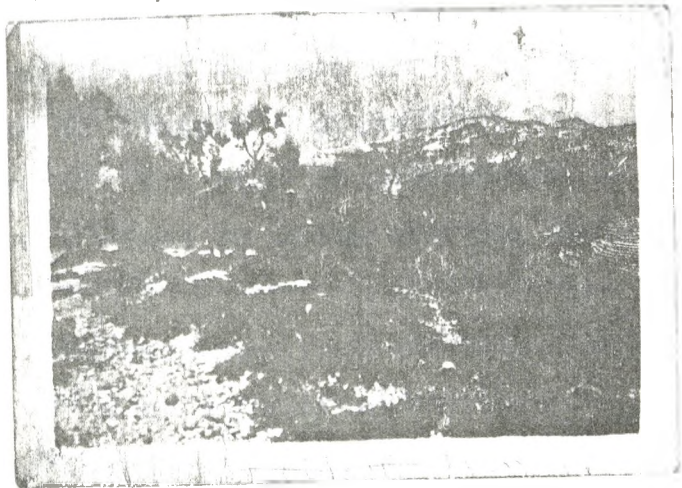
-Recordeu alguna anècdota que us haqués passat estant al bosc?

Alguna cosa concreta no. Recordo que algunes vegades, a l'hivern, ens posàvem a dormir a dins la barraca i al matí hi havia dos pams de neu. Llavors fotíem el camp al trot a alguna casa de pagès i després cap a casa. Aquets dies no guanyàvem res. Teníem d'esperar que marxés la neu.

Encara no sé com som vius.

-Treballàveu sempre pel mateix amo?

No. Jo, per exemple, vaig treballar 12 anys per en Crous, 30 per l'Enric Serras.... Només ens varen assegurar els últims anys. Al pare no l'havien assegurat mai. Quant ja no podíes treballar havies d'anar a les "Hermanites".

Amb els machos carregats per camins i dreceres.